

జీవించడానికి వాంఛ పెరిగిన ఈ రోజు!
 జన్మలో మరిచి పోలేని రోజు!"
 అంటూంది నటాషి.

"ఆ మాటలు నన్ను గా నంగీతంలా

వినిపిస్తున్నాయి అతనికి. దాని అర్థం బోధ
 పడడం లేదు. అవలు అర్థం చేసుకునే స్థితిలో
 లేడతడు. జయంత్ ఈ రోకంరోనే లేదు.

కళ్ళనిండా వెళ్ళులనిండా మనసునిండా

అతనికి కవిపిస్తోంది. వివిపిస్తోంది ఆమె
రూపమే!

రసమయ జగత్తుకి రాజులా
తేలిపోతున్నాడు.

మబ్బుల్లో ప్రయాణం చేస్తున్నట్టుంది
విమానంలో!

వక్షలాంతు కోసుకుని ఒడిలో
దామకుంటున్నట్టుంది!

చందమామలో ఆదుకుంటూన్నట్టు
ది!

శివపార్యతుల ఆనంద తాండవ కేళిలో
తామూ పాల్గొంటూన్నట్టుంది.

రాధా మార్గపుల రాసకేళిలో నసంతం
జల్లుకుంటూ పరసపల్లాపాంలో మునిగి
తేలుతూన్నట్టుంది వారికి.

ఆ జంటది ఒక అపూర్వ కలయిక!

ఆ కలయిక ఒక విచిత్రమైన వింత!

అతను లక్ష్మణాధికారి!

ఆమె కోటిశ్యరురాలు!

అతను మందరరూపుడు! చిద్విలాస
పురుషుడు! స్మిత వదనుడు!

ఆమె సర్వాంగ మందరి! అపురూప లావ
ణ్యవతి! గాయని! నర్తకిమణి!

ఇరువురికీ అన్నింటిలోనూ సమాన ఉజ్జీ!

“ఐ... లవ్... యూ... ఫర్... ఎవర్”

అతని దిగి కౌగిట్లో నలిగి పోతూ ఉక్కిరి
దిక్కిరపుతూ అంది నటాషి.

“ఐ... లవ్... యూ... అన్ టిల్
డెత్!” ఆమె ఊపిరిని తన ఊపిరిగా
పీలుస్తూ అన్నాడు జయంత్!

* * *

వీకటిని చీల్చుకుంటూ ఉదయ

భానుడు తూర్పు దిశలో దీపం
వెలిగించాడు.

నటాషి జయంత్ లు ఈ లోకంలో
కొచ్చారు. ఆ సుందర స్వప్నం లోంచి
వాస్తవాన్ని చూస్తున్నారు.

“జయంత్! ఇది నీకు... మూడో
పెళ్ళి! నాకు నాలుగో ప్రేమ!” పెద్దగా
నవ్వింది నటాషి.

జయంత్ ఉలిక్కి పడ్డాడు.

అతని కళ్ళముందు గతం బండి
చక్రంలా గిరువ తిరిగింది.

తన మొదటి పెళ్ళి గీతలో జరిగింది.
అప్పుడు తనకి చదువులేదు. ఉద్యోగంలేదు.
ఉన్నదల్లా ఈ అందమే! గీతకి చదువుంది.
బి.వి పాసైంది. లక్షల ఆస్తుంది. ‘ఝాబాకో’
పాగాకు పాలాంకు అధినతి శోభనాద్రిగారి
వికైక పుత్రికా రత్నం గీత. తనని వంచి
పెళ్ళి చేసుకుంది. తన డబ్బులో
చదివించింది. తండ్రి వ్యాపారంలో నాలా
ఇప్పించి డబ్బులోపాలు హోదాని
కల్పించింది. వారి అమరాగానికి చిహ్నంగా
తను ఆమెకి ముగ్గురు బంగారంలాంటి
బిడ్డలనిచ్చేడు! ఒకమ్మాయి!

ఇద్దరబ్బాయిలూ!

అనుకోకుండా తటస్థపడింది
వ్యాపారంలో మంజుల. కమ్మ చెదిరే ఆమె
అందం, ఊహాకందని ఆమె ఐశ్వర్యం, తన
కంపెనీ షేర్లనే కాదు తనవీ కొవేసింది.
వ్యాపారంలో ఆమెకున్న చాతుర్యానికి
అశ్రుర్యబోయాడతను. అందరూ ఆమెని
కోరుకుంటున్నారు! ఆమె తనని
కోరుకుంది! ఆనందంలో తేలిపోయాడు

తను!"

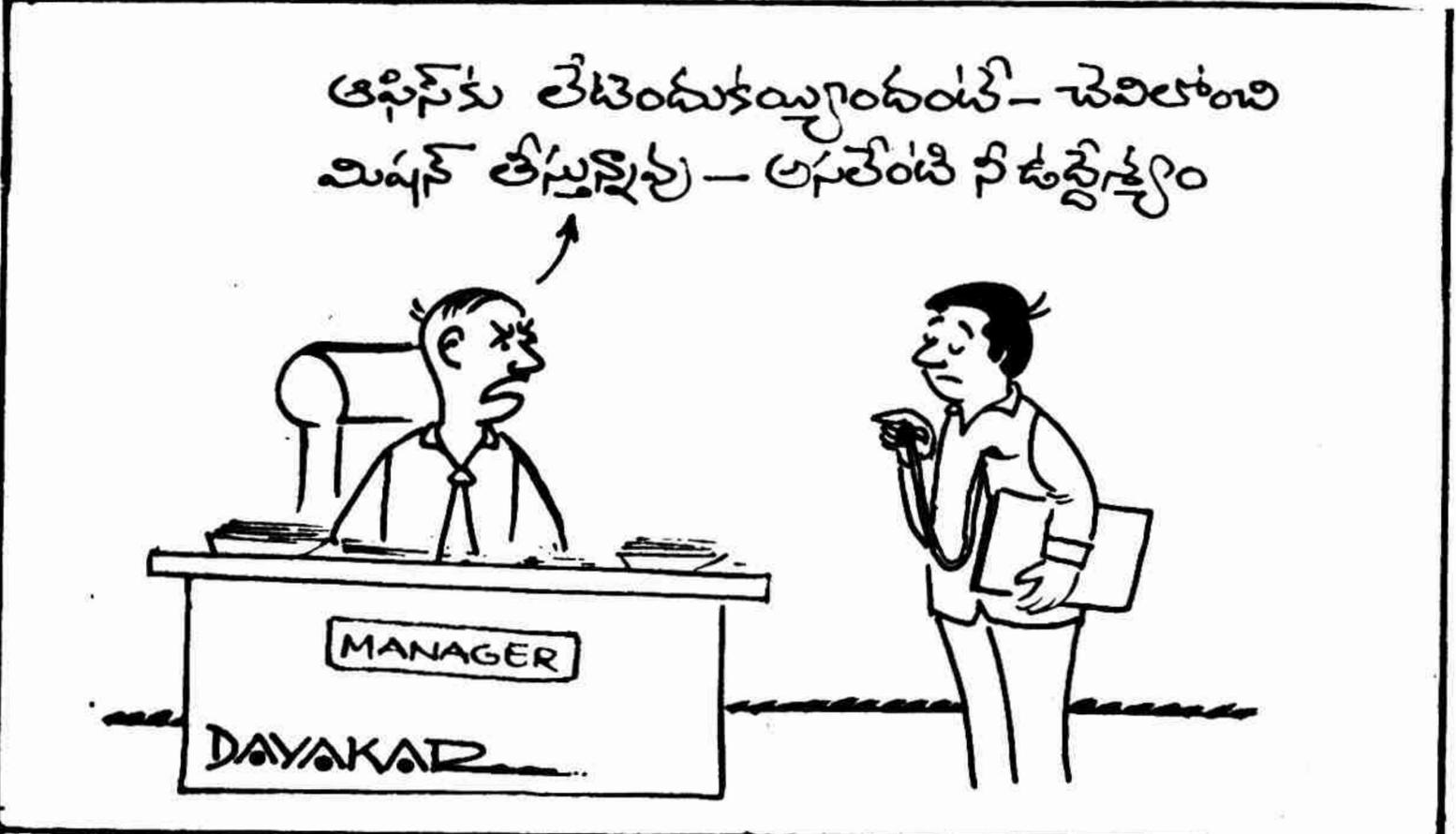
వాళ్ళ రహస్య ప్రేమ గీతకి తెలిసింది. జయంత్ వి అసహ్యించుకుంది! అతనితో తెగ తెంపులు చేసుకుంది. తన బిడ్డలతోలే తనతోలే ఇకముందు అతనితో ఎటువంటి సంబంధమూ లేదంది. 'తలాఫ్... తలాఫ్... తలాఫ్' అని మూడుసార్లు అన్నారో లేదో వారి సంబంధం మూడు నిమిషాల్లో ముక్కలై పోయింది.

జయంత్ మంజులని పెళ్ళి చేసుకున్నాడు. ప్రేమలో మునిగి తేలుతున్నాడు. ఆమె అడుగులకు మడుగులొత్తుతూ సత్యాసతి బిరుదాంకితుడిలా మంజునాథ అనిపించుకున్నాడు. వారి అనురాగానికి చిహ్నంగా మంజు కడుపు పండింది! పసిడిబొమ్మలాంటి పసిపాపని చూసుకోడానికి ఆమె తహతహలాడింది! ఆ రోజు రానే వచ్చింది. ఆమె అనురాగాల

పంట 'వసంత్' కేరుమని పలకరించాడు. ఆ విడుపు విని ఆమె పు లకరించింది. వాణ్ణి చూసింది. రెండు చేతులతోలే విడుస్తున్న ఆ పసివాణ్ణి అందుకుని గుండెలకి హత్తుకుంది. తనివితీరా ముద్దాడింది! ఇప్పుడు ఆమె రెండు కళ్ళల్లోనూ నాడే! కానీ క్రూర రాక్షసి జ్వరం రూపంలో ఆమెని ఆవహించింది. కాలవాగు ఆమెని కాటేసింది. కమ్మ మూసి తెరిచేంతలో మృత్యువు ఆమెని కబళించుకుపోయింది! ఆ పసికందుని చూసి భావురుమన్న జయంత్ దగ్గరినుంచి తీసుకుపోయారు మంజుల తల్లిదండ్రులు బాబుని!

గీత దూరమయింది, మంజుల వచ్చిపోయింది! జయంత్ కి ఈ విశాల ప్రపంచంలో ఎవ్వరూ లేరు! అన్నీ పున్నాయి! ఏదీ లేదు!

దేవికీ లోటు లేదు! అంతా శూన్యం! దిగాలుగా కృంగిపోతూన్న జయంత్ జీవితంలో మళ్ళీ తొలకరి తొంగిచూసింది.

నలాషా అతనిని వరించింది. కోటి సుఖాల
స్వరంలోకి దారి చూపించింది!

ఆమెతో బతుకుని పంచుకున్నాడు
జయంత్!

* * *

నలాషా మొదటిసారిగా భరత్ని
ప్రేమించింది, ప్రేమంటే తెలిసీ తెలియని
కాలేజీ రోజుల్లోనే!

“భరత్... ఐ... ఐ... ఐ... యూ” అంది
ఒక రోజున.

“ఐ... యూ” అన్నాడు భరత్.

కలిసి తిరిగారు! కలిసి నడిచారు! కలిసి
భోంచేశారు. కబుర్లు చెప్పుకున్నారు! కాని
భరత్ పెళ్ళి మాత్రం పెద్దలు కుదిర్చిన
కల్పన తోటే చేసుకున్నాడు.

శశి నలాషాని ప్రేమించాడు. ఎన్నో
ఉత్తరాలు రాశాడు. ఎన్నో
బహుమానాలిచ్చాడు. “నువ్వు లేకపోతే
చచ్చిపోతానన్నాడు!” ఆమె అతనిని
ప్రేమించలేక పోయింది. అందుకే
కొన్నాళ్ళు అతనితో తిరిగింది. కనీసం
అదేచాలు ఆ మధుర స్మృతులనే
హృదయంలో డాచుకుంటానన్నాడు శశి! ఆ
తరువాత ఆమె అతనితో తిరగలేక
పోయింది. అతను మాధవిని చేసుకుని తన
జీవితంనుంచి తొలిగిపోయాడు.

రాజీవ్ కీ తనకీ పెళ్ళి కుదిర్చారు
పెద్దలు! అంతా నిశ్చయమయ్యాక రాజీవ్
తండ్రి అకస్మాత్తుగా గుండె పోటుతో
మరణించాడు. శకునం మంచిది కాదని
పెళ్ళి రద్దు చేశారు పెద్దలు!

జయంత్ నాలుగోవాడు! తనని

కోరుకున్నాడు. తనూ అతణ్ణి కోరుకుంది.
బయట అందరికీ చెప్పడానికి అతను
సిగ్గుపడ్డాడు. ఆమెకూడా అదోలా
ఫీలయింది. గుట్టు చప్పుడు కాకుండా
గుళ్ళో వేళ్ళివేసుకున్నారు.

దేవికీ లోటు లేదు! చచ్చేటంత
డబ్బుంది! ఎవరి ఆస్తి వారికే వుంది! ఇద్దరికీ
అందం వుంది! వయసుంది! ప్రపంచాన్ని
ఎదుర్కొనే శక్తికూడా వుంది!

కానీ లేనిదల్లా ఒక్కటే మనశ్శాంతి!

భరత్, శశి, రాజీవ్ లు కళ్ళముందు
భూతాల్లా కదులుతూ తనని ఎగతాళి
చేస్తున్నట్టునిపిస్తుంది నలాషాకి! గీతా కల్పన
తనని వెక్కిరిస్తున్నట్టు భయపడతాడు
జయంత్!

“జీవితంలో ప్రేమ ఒకసారే
వుడుతుంది అన్న మాట ఎంత వరకు నిజం
జయంత్! అదే నిజమైతే మన ప్రేమ
అబద్ధం” అంది నలాషా.

“గీతా కల్పనా ఎవ్వరూ లేకపోయినా
బతక లేవనుకున్నాను వాళ్ళతో వున్న ఆ
క్షణాల్లో. కానీ బతకడమే కాదు మళ్ళీ
ప్రేమించగలిగాను, ఆరాధిస్తున్నాను నిన్ను.
ఇప్పుడు నువ్వు లేకపోతే బతకలేను
నలాషా” బాధగా అన్నాడు జయంత్!

నలాషా నవ్వింది.

“జీవితంలో మనిషి ఒక్కసారే
ప్రేమిస్తే మరి ఇద్దంతా ఏమిటి?
ప్రేమకాదా? కాదా? కాదా?” ఈ ప్రశ్న
గుండెని కోసేస్తోంది.

జయంత్ పిచ్చివాడై పోతున్నాడు.

గట్టిగా అరిచాడు పిచ్చివాడిలా ఏది

ప్రేమ? గీతా, మంజుల, నలూషా...?
 హృదయాంతరాంతరాల్లో
 ఎక్కడినుంచో సమాధానం వినిపించింది మా
 న గీతంలా.

“ఒక్క గీతదే ప్రేమ. ఏమీ లేని నిన్ను
 నిన్నుగా ప్రేమించింది. చదివింది.
 భాగ్యవంతుణ్ణి చేసింది. నీ ప్రేమలో కత్తి
 కవిపించగానే నిన్ను దూషించకుండా తాను
 దూరమయింది! అన్నీ వుండి ఏమీ లేని
 నిన్ను ప్రేమించింది గీత!”

అన్నీ వున్న నీ వైపు ఆకర్షితురాలయింది
 మంజుల! అది ప్రేమకాదు ఆకర్షణ!
 వాంఛ!”

అన్నీ పోగొట్టుకున్న నీతో కలిసింది
 నలూషా! ఇది అడ్జెస్ట్ మెంట్!”

అలాగే నలూషాకూడా!

తను మనసారా ప్రేమించింది ఒక్క
 భరత్ నే! అతనిని పోగొట్టుకుని విరాళ
 చెందింది”

శశి మీద ఆమెకి ప్రేమలేదు జాలి!

రాజీవ్ అంటే అసలు ఏ
 అభిప్రాయమూ లేదు. కేవలం అదొక ఘ
 టన.

జయంత్ అంటే ఒక పడవలో
 ప్రయాణం చేస్తున్న ప్రయాణికుడు
 స్నేహితుడు. ఇరువురిదీ ఒకే రకమైన
 జీవితం! పంచుకుంటే కలుస్తారు లేకపోతే
 వధింగ్! అంటే అడ్జెస్ట్ మెంట్!

“నాకీ జీవితం వాద్దు! భరత్ కి
 అవ్యాయం చెయ్యలేను. అతడే నా
 ప్రేమికుడు” అరిచింది నలూషా!

“గీత సర్వస్వం! ఆమెని పోగొట్టు
 కున్నాను. పిల్లలేమనుకుంటారు. మంజుల
 కొడుకుకి అమ్మా నాన్నా ఇద్దరూ లేరు. తల్లి
 తండ్రి అమ్మమ్మా తాతలే గొడవ లేదు.
 కానీ గీత దగ్గర పిల్లలు నాన్నేడి అంటే ఏం
 తెబుతుంది. నో నా గీతే నాక్కావాలి”
 కేకలు పెట్టాడు జయంత్!

“ఇప్పుడు లూ లేట్ బాబూ! ఈ
 అడ్జెస్ట్ మెంట్ చేసుకోవడానికి ముందే మీరు
 మీ మనస్సులను అడ్జెస్ట్ చెయ్యవల్సింది!
 మనస్సు చాలా సున్నితమైన పరికరం ఈ
 శరీరానికి ఒక్కసారి ఏదయితే రికార్డు

చేస్తుందో దాన్ని భద్రంగా దాచుతుంది. ఆ
 టేపు ఇర్రేజ్ కాదు! దానిమీద మళ్ళీ మళ్ళీ
 రికార్డ్ చేస్తే ఇదిగో ఇలాగే వుంటుంది. గజి
 బిజి శబ్దాలు! అర్థంలేని మాటలు! ఒక్కసారి
 ప్రేమించినవాడు మళ్ళీ మళ్ళీ
 ప్రేమించలేడు! ప్రేమించానన్నా అంటే
 అది అబద్ధం! అది అడ్జెస్ట్ మెంట్
 అవుతుంది!” అన్నాడు డాక్టర్ చంద్రశేఖర్
 దిగ్రేట్ సైక్రియాటిస్ట్.

జయంత్ గీత దగ్గరికి వెళ్ళిపోయాడు
 క్షమాపణ చెప్పుకోడానికి!!

నలూషా సోషల్ వర్క్ కార్యక్రమాలు
 చేబట్టింది మానసికానందం కోసం. ఇద్దరూ
 అడ్జెస్ట్ అయిపోయారు!! బోలెడంత
 మనశ్శాంతి.

